

معراج جا واقعا

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

معراج جا واقعا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

سرڪارِ مدينه منوره سردارِ مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: اي ماڻهو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي دهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد نجات پائڻ وارو شخص اهو هوندو جيڪو توهان مان مون تي دنيا ۾ ڪثرت سان درود شريف پڙهيو هوندو.

(فردوس الاخبار، ج 2 ص 471 حديث 8210)

بچين بے ڪار باتون سے پڙهين اے ڪاش ڪثرت سے
ترے محبوب پر هر دم دُرودِ پاڪ بم مولیٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني گُل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اُذْكُرْ اللهُ تُوْبُوا اِلَي اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سڀياري

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

14 سورة النحل آيت نمبر 125: اذْءُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّمُ عِظَةِ الْحَسَنَةِ
 ”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي
 نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمان مصطفيٰ
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو
 جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁
 نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ،
 عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهُ
 رکندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان
 بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي
 جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان
 بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون
 جهڪائي رکندس. صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي عَلِي مُحَمَّد

عظيم رات

منا منا اسلامي پائرو! اڄ ۱۳۳۶ سن هجري جي رجب المرجب جي 27
 رات آهي، الله تبارڪ و تعاليٰ جا لڪ لڪ شڪر جنهن هڪ پيرو بيهر
 عظيم الشان فضيلتن ۽ برڪتن واري مقدس رات نصيب فرمائي، هي
 اها عظيم رات آهي جنهن ۾ خالق ڪائنات جَلَّ جَلَالُهُ اسان جي آقا، محمد

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

مصطفيٰ، حبيبِ كبريا، شبِ اسريٰ جي گهوت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي هڪ عظيم معجزو عطا فرمايو، ان نوراني رات ۾ ڪهڙن ڪهڙن واقعات جو ظاهر ظهور ٿيو، ڪهڙيون ڪهڙيون انوار و تجليات جون بارشون ٿيون، اڄ جي بيان ۾ مختصر طور تي ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪندا سين، نهايت ئي توجه ۽ اطمينان سان ٻڌنداسين ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** معراج جي گهوت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي محبت دل ۾ مزيد اجاگر ٿيندي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

پياري آقا جو عظيم معجزو

بعثتِ نبويٰ جي ٻارنهنين (12) سال جڏهن پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي عمر مبارڪ ايڪونجھه (51) سال ٿي چڪي هئي، الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي محبوب، دانائي غيُوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي معراج جو عظيم معجزو عطا فرمايو ۽ پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي رات جي هڪ حصي ۾ نه صرف مسجدِ حرام کان مسجدِ اقصيٰ تائين بلڪ ستن آسمانن جي به سير ڪرائي، ان کان علاوه الله **عَزَّوَجَلَّ** حبيبِ مڪرم، نور مجسم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي پنهنجا انوار و تجليات جا مشاهدا ڪرايا ۽ پنهنجي ديدار ۽ همڪلامي کان به سرفراز فرمايو. معراج شريف جو هي واقعو **رَجَبُ الْمُرَجَّبِ** جي ستاويهين (27) تاريخ پيش آيو. جيئن ته ولي ڪامل حضرت علامه مولانا مخدوم محمد هاشم نثوي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي** فرمائن ٿا: صحيح قول جي مطابق سرڪارِ دو عالم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي

بَعَثَتْ جِي ٻارنھين سال يعني ھجرت جي ھڪ سال پھرين، چنڇر يا سومر جي رات، مشهور روايت جي مطابق ستاويھين (27) رَجَبُ الْمُرَجَّبِ راتون رات الله عَزَّوَجَلَّ سير (معراج) ڪرائي. (سيرت سيد الانبياء، ص ۱۲۷)

شق صدر

شبِ معراج حضرت سَيِّدُنَا جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن نبي پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي سينءَ پُر سڪينه ڪي شق فرمايو. سندن جِي قلبِ اطهر ڪي ٻاهر ڪڍيو ۽ زمزم شريف سان ڀريل ھڪ سَوَن جِي ٿالھ ۾ رکي ڏوتو. پوءِ (اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي شايانِ شانِ مزيد) حڪمت، ايمان ۽ ثورثُوتُ سندس سيني ۾ ڀريو ۽ سينءَ مبارڪ ۾ ان ڪي رکي سوئي سان سي ورتو. علماءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَامُ فرمائن ٿا ته رسولِ ڪريم، رُوْفُ رَجِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي عمر مبارڪ ۾ چار ڀيرا شقُ صدر ٿيو ۽ معراج شريف جِي رات پيش اچڻ وارو انهن مان چوٿون هو.

پهرين پيري سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادتِ باسعادت جِي وقت، ٻيو پيرو جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي عمر مبارڪ ڏھ سال ھئي ۽ ٽيون پيرو غارِ حرا ۾ قرآنِ مجيد جِي پهرين وحي جِي موقعي تي. (سيرت سيد الانبياء، ص ۱۲۷ مختصراً)

معراج جي گھوت جي سُواري

حضرت سَيِّدُنَا اَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آھي تہ پياري آقا، شبِ اسري جِي گھوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: مون وٽ بُرَاقُ (جنهن

جو نالو جاڙود هو) آندو ويو، جيڪو گڏھ کان وڌو ۽ خچر کان ننڍو ،
 انتهائي سفيد رنگ جو ڊگهي قد وارو جانور هو، ان جو قدم نظر جي
 انتهاء تي پوندو هو، آئون هن تي سوار ٿي ڪري بَيْتُ الْمُقَدَّسِ تائين
 پهتس ۽ جنهن جڳهه انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ پنهنجي سؤاري کي
 ٻڌندا هئا، اتي مون ان کي ٻڌي ڇڏيو پوءِ آئون مسجدِ اقصيٰ ۾ داخل
 ٿيس ۽ ان ۾ ٻه رڪعت نماز ادا ڪئي.

(مسلم، ڪتاب الايمان ، باب الاسراء برسول الله... الخ، ص ۹۷، حديث ۲۵۹)

انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي امامت

ان نماز ۾ پاڻ حضور پر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمام انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 جا امام هئا. (چو جو) پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شانِ عالي جي اظهار
 جي لاءِ بَيْتُ الْمُقَدَّسِ ۾ تمام انبياءِ ڪرام کي جمع ڪيو ويو هو.

(سنن النسائي، ڪتاب الصلاة، باب فرض الصلاة... الخ ص 81، الحديث 448)

جڏهن اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اتي تشریف ڪڍي آيا ته انهن سڀ حاضرين
 سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي خوش آمديد چيو ۽ نماز جي وقت سڀني توهان
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي امامت جي لاءِ اڳيان ڪيو، پوءِ حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هت مبارڪ پڪڙي ڪري اڳيان وڌايو ۽ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
 تمام انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي امامت فرمائي. (المعجم الاوسط للطبراني،
 باب العين، من اسم علي، ۶۵۳، الحديث: والسيرة الحلبية، باب ذكر الاسراء والمعراج... الخ،

۵۲۵۳۸۷۹/۱) حضرت سَيِّدُنَا عَلَامَهُ بُوصِيرِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

وَقَدَّمَكَ جَبِيحُ الْأَنْبِيَاءِ بِهَا

وَالرُّسُلِ تَقْدِيمِ مَخْدُومِ عَلِيٍّ خَدَمِ

يعني بَيْتُ الْمَقْدَسِ ۾ تمام انبياءِ ڪرامن ۽ رسولن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اوهان
عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ کي اڳيان ڪيو. جيئن مخدوم پنهنجي خادم کان اڳيان
هوندو آهي.

سُبْحَنَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ! ڪيتري ڀلي نماز آهي جو تمام انبياء ۽
رسول عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مقتدي، اسان جا پيارا آقا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ امام ۽
پهريون قبلو نماز جي جاءِ آهي، يقيناً ڪائنات ۾ اهڙي نماز پهرين
ڪڏهن نه ٿي، آسمان اهڙو نظارو نه ڏٺو هوندو. بهرحال اڄ شبِ اسري
جي گهوت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ جي اَوَّل ۽ آخر هئڻ جو راز ڪلي ويو، ان راز
تان به پردو ڪڍي ويو ۽ معنيٰ روشن ڏينهن وانگر ظاهر ٿي وئي، چو جو
اڄ پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ جيڪي سڀ کان آخري رسول آهن، پهرين آيل انبياء
۽ رسولن جي امامت فرمائي رهيا آهن، هن راز کي بيان ڪندي اعليٰ
حضرت، امامِ اهلِ سُنَّتِ، مولانا شاهِ امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ فرمائن ٿا:

نمازِ اقصيٰ ۾ تها يهي سِرّ، عيان هون معنيٰ اَوَّلِ آخِرِ

که دست بسته ہیں پيچھے حاضر، جو سلطنت آگے کر گئے تھے

شعر جي وضاحت: شبِ معراج، مسجدِ اقصيٰ ۾ سيد انبياء صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ
جن سڀ نبين جي امامت فرمائي ۽ انهن کي نماز پڙهائي، ان ۾ راز
اهو هو اَوَّلِ آخِرِ (يعني پهرين ۽ آخري) جو فرق واضح ٿي وڃي جو سڀ
نبين کان آخر ۾ تشریف آڻڻ وارا نبی صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالهِ وَسَلَّمَ شان ۽ عظمت
۾ ڪنهن نبی کان گهٽ نه آهن بلڪه شان ۽ عظمت ۾ سڀ کان اعليٰ
آهن، ان جي دليل هي آهي جو اهي سڀ نبی جيڪي پهرين پنهنجي
نُبوْتن جو اعلان ڪري ڪري چڪا، اهي سڀ جا سڀ هت ٻڌي مڪي

جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پويان بينل آهن.

نماز کان پوءِ جڏهن مديني جي تاجدار، رسولن جي سالار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن آتي موجود انبياءِ كرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ملاقات فرمائي ته (واري واري) سڀني الله عَزَّوَجَلَّ جي تعريف و ثناء بيان فرمائي. جئين ته حضرت سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن فرمايو: تمام خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ جنهن مونڪي خليل ڪيو ۽ مونڪي مُلڪِ عَظِيمِ عنايت فرمايو گڏوگڏ پنهنجو فرمانبردار ۽ ماڻهن جو امام بڻايو ته منهنجي اِقتداء ڪئي وڃي ۽ مونڪي باه کان بچايو ۽ ان کي منهنجي لاءِ ٿڌو ۽ سلامتي وارو ڪيو. ان کان بعد حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ آئي بيٺا ۽ پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جي تعريف فرمائي: تمام خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن جنهن مونڪي ڪليم بڻايو ۽ منهنجي هٿان فرعون کي هلاڪ ڪيو ۽ بني اسرائيل کي نجات ڏني ۽ منهنجي اُمّت (جي هڪ گروهه) کي اهڙي قوم بڻايو جو اُهي حق جي راه ٻڌائيندا آهن ۽ حق سان گڏ انصاف ڪندا آهن. پوءِ حضرت سَيِّدُنَا دَاوُدَ عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن الله عَزَّوَجَلَّ جي تعريف بيان ڪندي فرمايو: تمام خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن جنهن مونڪي وڏي بادشاهت ڏني ۽ مونڪي زبور جو علم ڏنو ۽ منهنجي هٿ ۾ لوهه کي نرم ڪيو ۽ منهنجي لاءِ جبلن ۽ پڪين کي مُسَخَّرَ (تابع) ڪيو، جيڪي (مون سان گڏ) الله عَزَّوَجَلَّ جي پاڪي بيان ڪندا آهن ۽ مونڪي حڪمت ۽ قولِ فَيُصَلِّ (فيصلص ڪرڻ جو علم) عطا فرمايو. پوءِ حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن الله عَزَّوَجَلَّ جي تعريف بيان ڪندي فرمايو: تمام خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن

جنهن هوائن کي مُسْحَر (تابع) ڪيو ۽ جنات کي منهنجي تابع ڪري ڇڏيو، جيڪي منهنجي مرضي جي مطابق بلند بلند محلات ۽ تصويرون ۽ وڏن حوضن جي برابر ٿالهه ۽ لنگردار ديڳون ٺاهندا آهن. اهڙي طرح مونکي پکين جي ٻولي سيکاري ۽ پنهنجي فضل سان هر شي عطا ڪئي ۽ پنهنجن ايمان وارن ٻانهن تي فضيلت بخشي ۽ مونکي اهڙي سلطنت ڏني جيڪا مون کان بعد ڪنهن کي لائق (موزون) نه ٿئي ۽ منهنجي بادشاهت کي اهڙو ڪري ڇڏيو جو ان جو ڪو حساب ناهي. ياد رهي! ته حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانُ عَلَيَّهِ السَّلَامُ جي شريعت ۾ تصوير حرام نه هئي. (خزائن العرفان، ۲۲، ۲۳، تحت الآيت: ۱۳)

ان کان بعد حضرت سَيِّدُنَا عِيسَىٰ عَلَيَّهِ السَّلَامُ جن الله عَزَّوَجَلَّ جي تعريف بيان ڪندي فرمايو: تمار خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن، جنهن مونکي پنهنجو ڪلمو قرار ڏنو ۽ ان ڳالهه ۾ مونکي به آدم عَلَيَّهِ السَّلَامُ جيان ڪيو ته ان کي مٽيءَ مان بڻايو ۽ فرمايو ”ڪُن“ (ٿي وڃ) ته اهي ٿي ويا ۽ ڪتاب و حڪمت ۽ توريت ۽ انجيل جو علم عطا فرمايو ۽ مون کي اهو ڪمال بخشو جو آئون مٽي مان پکي ٿمان صورت ٺاهيان ٿو، پوءِ اُن ۾ ڦوڪ هڻان ٿو ته اهي الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان يڪدم پکي ٿي وڃي ٿو. هي ڪمال به ڏنو جو شفا ڏيندو آهيان پيدائشي اندهن ۽ سفيد نشان (اڇي ڪوڙهه) وارن کي ۽ مُردن کي زنده ڪندو آهيان، الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان ۽ مونکي (بعير موت جي آسمان تي) ڪنيو ويو ۽ مونکي پاڪ ڪيو (ڪافرن کان) ۽ مونکي ۽ منهنجي ماءُ کي شيطان مردود جي شر کان پناهه عطا فرمائي، تنهنڪري اسان جي

خلاف شيطان جي لاءِ ڪو رستو ناهي.

جڏهن سڀ انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي حمد و ثناء ۽ ان جون اهي نعمتون بيان ڪري چڪا جيڪي انهن کي عطا ٿيون هيون، ته نبي آخِرُ الزَّمانِ، شهنشاهِ ڪون و مڪان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اُتي بيٺا ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي حمد و ثنا بيان ڪندي ارشاد فرمايو: تمام خوبيون اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن، جنهن مونکي تمام جهانن جي لاءِ رحمت بڻائي موڪليو ۽ مونکي خوشخبري ٻڌائڻ ۽ خوف ڏيارڻ وارو موڪليو، ۽ مون تي قرآن نازل ڪيو، جنهن ۾ هر شيءِ جو روشن بيان آهي منهنجي اُمت ئي آخري اُمت آهي ۽ (جنت داخل ٿيڻ وارين اُمتن ۾) اها ئي پهرين اُمت هوندي ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ (هدايت و معرفت ۽ علم و حڪمت جي لاءِ) منهنجو سينو ڪشاده ڪيو ۽ (اُمت جي حق ۾ منهنجي شفاعت قبول ڪري) منهنجو ٻوڙ لاهي ڇڏيو ۽ منهنجي لاءِ منهنجو ذڪر بلند ڪري ڇڏيو ۽ مونکي آخري نبي ڪري موڪليو.

نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي گفتگو مڪمل ٿيڻ کان پوءِ حضرت سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن اُتي بيٺي ارشاد فرمايو آهي ئي اهي عظيم الشان اوصاف و ڪمالات آهن، جنهن جي وجه سان سَيِّدُ الْبُرْسِيِّينَ، خَاتَمُ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مرتبو اسان سڀ کان اَفْضَلُ و اَعْلَى آهي. (خصائص الكبرى، ۲۸۵/۱ ملخصاً و مفهوما)

سب سے اولیٰ و اعلیٰ ہمارا نبی سب سے بالا و والا ہمارا نبی
بزم آخر کا شمع فروزاں ہوا نورِ اول کا جلوہ ہمارا نبی

خَلَقَ سے اوليا اوليا سے رُسُلُ اور رَسُولوں سے اَعْلَىٰ همارا نبى
مَلِكِ كُونِينِ ميں اُنْبِيَا تاجدار تاجداروں کا آقا همارا نبى

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

انبياءِ كرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ملاقات كان بعد حُضُورِ اَكْرَمِ،
نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَيَّتِ الْمَقْدَسِ كان اڳيان آسمان جي طرف
روانه ٿيا ته سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاہ ۾ شراب ۽ کير جا تائو
پيش ڪيا ويا. جيئن ته

بنهي جهانن جي آقا، شبِ اسري جي گهوت صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد
فرمايو: جِبْرَائِيلُ امِينٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ مون وٽ هڪ تائو ۽ ۾ شراب ۽ هڪ تائو
۾ کير کڻي آيا، مون کير وٺي ورتو. (مسلم ڪتاب الايمان ص 97، حديث 259)

ان تي حضرت جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن چيو: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَذَاكَ لَلْفِطْرَةِ لَوْ اَخَذْتَ
الْخُبْرَ غَوْتٌ اُمْتُكَ يعني تمام تعريفون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ جنهن فطرت جي
طرف اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رهنمائي فرمائي، جيڪڏهن توهان
عَلَى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شراب جو پيالو قبول فرمايو ها ته اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جي اُمت گمراه ٿي وڃي ها. (صحيح البخاري، ص ۱۱۸۱، الحديث: ۴۰۹)

نبىِ ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا ته پوءِ مون کي
آسمان جي طرف نيو ويو. جِبْرَائِيلُ امِينٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن آسمان جو دروازو
ڪٽڪايو. پڇيو ويو ته توهان کير آهيو؟ انهن چيو آئون جِبْرَائِيلُ
آهيان، پڇيو ويو: توهان سان گڏ کير آهي؟ انهن چيو: هي حضرت
محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن، پڇيو ويو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟

انهن چيو: ها انهن کي گهرايو ويو آهي. گهرايو ويو آهي حضور
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو ويو، اتي
 حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَام سان منهنجي ملاقات ٿي، انهن مون کي مرحبا
 چيو ۽ دُعا ڏني. (مسلم، ڪتاب الايمان، باب الاسراء برسول الله... الخ، ص ۹۰، حديث ۲۵۹)

فکر اولاد ۾ ڳوڙها ڳارڻ

سيد عالم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرت آدم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام جي
 ساڄي کاٻي ڪجهه ماڻهن کي ملاحظه فرمايو، جڏهن پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام
 پنهنجي ساڄي طرف ڏسن ٿا ته کلن ٿا ۽ کاٻي طرف ڏسندي ئي روئي
 پون ٿا. حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام عرض ڪيو: انهن جي ساڄي ۽ کاٻي
 طرف جيڪي صورتون آهن هي انهن جي ئي اولاد آهي، ساڄي طرف
 وارا جڻي آهن ۽ هي کاٻي طرف وارا جهڻي آهن. (صحيح البخاري، ڪتاب
 الصلاة، باب كيف فرضت... الخ، ص ۱۶۱، الحديث: ۳۴۹) فرمايائون پوءِ مونکي بي
 آسمان جي طرف نيو ويو، جبرائيل امين عَلَيْهِ السَّلَام دروازو کٽڪايو،
 پڇيو ويو توهان ڪير آهيو؟ انهن چيو: جبرائيل آهيان، پڇيو: توهان
 سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن،
 پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو
 آهي، حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو
 ويو ۽ اتي ٻه ماساتن حضرت عيسيٰ بن مريم ۽ حضرت يحيٰي بن
 زَكَرِيَّا عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام سان منهنجي ملاقات ٿي، انهن ٻنهي مون کي
 مرحبا چيو ۽ دُعا ڏني، پوءِ اسان کي ٽين آسمان جي طرف نيو ويو
 جبرائيل دروازي تي دستڪ ڏني، پڇيو ويو توهان ڪير آهيو؟ انهن

چيو: جِبْرَائِيلَ آهِيان، پڇيو: توهان سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد ﷺ آهين، پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو آهي، ﷺ جن فرمايو پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو ويو ته منهنجي ملاقات حضرت يوسف عَلَيْهِ السَّلَام سان ٿي جنهن کي حُسن جو اڌ حصو عطا ڪيو ويو آهي، انهن مون کي مرحبا چيو ۽ دُعا ڏني. پوءِ مون کي چوٿين آسمان جي طرف نيو ويو جِبْرَائِيلَ دروازي تي دستڪ ڏني، پڇيو ويو توهان ڪير آهيو؟ انهن چيو: جِبْرَائِيلَ آهيان، پڇيو: توهان سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد ﷺ آهين، پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو آهي ته رسولُ الله ﷺ جن فرمايو: پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو ويو ته منهنجي ملاقات حضرت اِذْرِيسَ عَلَيْهِ السَّلَام سان ٿي انهن مون کي مرحبا چيو ۽ دُعا ڏني. الله عَزَّوَجَلَّ حضرت اِذْرِيسَ عَلَيْهِ السَّلَام جي باري ۾ فرمايو اسان انهن کي بلند مقام عطا فرمايو آهي، پوءِ مون کي پنجن آسمان جي طرف نيو ويو جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَام دروازي تي دستڪ ڏني، پڇيو ويو توهان ڪير آهيو؟ انهن چيو: جِبْرَائِيلَ آهيان، پڇيو: توهان سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد ﷺ آهين، پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو آهي ته حُضُورُ اَكْرَمِ، نُورِ مُجَسَّمِ ﷺ جن فرمايو پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو ويو ته منهنجي ملاقات حضرت هَارُونِ عَلَيْهِ السَّلَام سان ٿي انهن مون کي مرحبا چيو ۽ دُعا ڏني. پوءِ مون کي ڇهين آسمان جي طرف نيو ويو

جبرائيل دروازو کٽڪايو ته پڇيو ويو: ڪير آهي؟ انهن چيو: جبرائيل آهيان، پڇيو: توهان سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد ﷺ آهيان، پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو آهي. حُضُور ﷺ جن فرمايو پوءِ اسان جي لاءِ دروازو کوليو ويو، ۽ منهنجي ملاقات حضرت مُوسِي ﷺ سان ٿي، انهن موڪي خوش آمديد چيو ۽ دعا ڏني پوءِ مون کي ستين آسمان جي طرف نيو ويو جبرائيل دروازو کٽڪايو ته پڇيو ويو: ڪير آهي؟ انهن چيو: جبرائيل آهيان، پڇيو: توهان سان گڏ ڪير آهي؟ چيائون: هي حضرت محمد ﷺ آهيان، پڇيو: ڇا انهن کي گهرايو ويو آهي؟ چيو ها انهن کي گهرايو ويو آهي پوءِ اسان لاءِ دروازو کوليو ويو، حضرت اِبْرَاهِيمَ ﷺ سان ملاقات ٿي، جيڪي بَيْتُ الْمُعْمُور سان ٽيڪ لڳائي وينا هئا ۽ ان بَيْتُ الْمُعْمُور ۾ هر روز ستر (70) هزار فرشتا وڃن ٿا ۽ جيڪو فرشتو هڪ ڀيرو اچي ويو ان کي ٻيهر موقعو نه ٿو ملي. (مسلم، ڪتاب الايمان، باب الاسراءِ رسول الله... الخ، ص ۹۷، حديث ۲۵۹)

حضرت جبرائيل ﷺ جن (حضرت اِبْرَاهِيمَ ﷺ جي باري ۾ حُضُور اقدس ﷺ کي) عرض ڪيو: هي توهان ﷺ جا والد آهن، انهن کي سلام ڪريو. پاڻ سڳورن جن سلام چيو، انهن سلام جو جواب ڏنو، پوءِ پاڻ سڳورن ﷺ کي خوش آمديد ڪندي چيو: ”مَرْحَبًا بِالْابْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ يَعْنِي صَالِحِ بَيْتِ ۽ صَالِحِ نَبِيِّ كِي خوش آمديد.“ (صحيح بخاري باب المعراج ص 977، حديث 3887)

ستين آسمان تي حضرت اِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ ﷺ عَلِيَّهِ السَّلَامُ سان

ملاقات فرمائڻ کان پوءِ ٻين عالم جا سردار، مديني جا تاجدار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** سدرة المنتهي جي ويجهو تشریف کڻي آيا. (صحيح بخاري باب المعراج ص 976، حديث 3887) هي هڪ ٿوراني پير جو وڻ آهي، جنهن جي پاڙ ڇهين آسمان تي ۽ شاخون ستين آسمان جي مٿان آهن، (مرآة المناجیح، معراج جو بيان) ان جا ميوا مقامِ هجر جي مٿڪن جيان وڏا وڏا ۽ پتا هاڻي جي ڪنن وانگر آهن حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** جن عرض ڪيو: هي سِدْرَةُ الْمُنْتَهِي آهي. پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن اتي چار نهرون ملاحظه فرمايون، جيڪي سِدْرَةُ الْمُنْتَهِي جي پاڙ مان نڪري رهيون هيون، ان مان ٻه (2) ته ظاهر هيون ۽ ٻه (2) خُفِيَه (پوشيده). پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** کان دريافت فرمايو: اي جبرائيل! هي نهرون ڇا آهن؟ عرض ڪيو: خُفِيَه نهرون ته جنت جون آهن ۽ ظاهري نهرون نيئل ۽ فُرَات آهن. (صحيح البخاري، ڪتاب مناقب الانصار، باب المعراج، ص 976، الحديث: 3887)

مقام مُستويٰ

جڏهن پيارا آقا، مدني مُصْطَفِي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** سِدْرَةُ الْمُنْتَهِي جي اڳيان وڌيا ته حضرت جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** اُتي بيهي رهيا ۽ اڳيان وڃڻ کان معذرت ڪئي. (المواهب الدنية المقصد الخامس) شيخ عبد الحق مُحَدَّث دهلوي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي** فرمائن ٿا ته ڪجهه روايتن ۾ آيو آهي ته سيد عالم، ٿور مُجَسَّم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** کي فرمايو: جيڪڏهن تنهنجي ڪا حاجت هجي ته مون کي عرض ڪر، آئون الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ پيش ڪندس. جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** جن عرض ڪيو: بارگاهِ الهي **عَزَّوَجَلَّ**

۾ منهنجي هي تماڻا بيان ڪري ڇڏجو ته اهو قيامت جي ڏينهن منهنجون
ٻانهون (پرن) کي اڃان به ڪشاده فرمائي ته جيئن اوهان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
جي امت کي پنهنجن پرن جي ذريعي پل صراط کان گذاري سگهان.

(مدارج النبوة 164/1)

اعليٰ حضرت، امامِ اهلِ سنت، مولانا شاه احمد رضا خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ**
فرمائن ٿا:

اٺل صراطِ رُوحِ آمينِ کو خبر ڪريں جاتي هے اُمتِ نبويٰ فرش پر ڪريں

هڪ بي مقام تي ان کان به وڌي ڪري فرمائن ٿا ته

پل سے اُتار وراه گزر کو خبر نه هو جبرئيل پر پڇھائين تو پر کو خبر نه هو

پوءِ پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** (اڪيلا) اڳيان وڌيا ۽ بلندي جي طرف سفر
فرمائيندي هڪ مقام تي تشریف ڪڍي آيا، جنهن کي مُسْتَوِي چوندا
آهن، اتي پاڻ سرڪار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** قلمن جي چرڙات جي آواز
سماعت فرمائي. (صحيح بخاري كتاب الصلاة حديث 339) هي اُهي قلم هئا جنهن
سان فرشتا روزانو احڪامِ الهيه لکندا آهن ۽ لُوحِ مَحْفُوظ مان هڪ
سال جا واقعات الڳ الڳ صحيفن تي نقل ڪندا آهن ۽ پوءِ هي
صحيفا شَعْبَان جي پندرهنين 15 رات متعلق احڪام فرشتن جي حوالي
ڪيا ويندا آهن. (مرآة المناجیح، معراج جو بيان، پهرين فصل، ۸/۱۵۵)

عرشِ عليٰ کان به مٿي

پوءِ مُسْتَوِي کان اڳيان وڌيا ته عرش آيو، پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ان کان به
مٿي تشریف ڪڍي آيا ۽ پوءِ اُتي پهتا جتي خود ”ڪيڏانهن“ ۽ ”ڪڏهن“ به
ختم ٿي چُڪا هئا، ڇو جو هي الفاظ جڳهه ۽ زماني جي لاءِ چيا ويندا آهن
۽ جتي اسان جا سرڪار نامدار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** روئڻ افروز ٿيا هئا اتي
جڳهه هئي نه زمانو. انهي ڪري ان کي لامڪان چوندا آهن.

مُراغِ اَيْنَ و مَتَى كَهاں تها، نِشانِ كَيْفِ و اِلَى كَهاں تها
نہ کوئی راہی نہ کوئی ساتھی نہ سگِ منزل نہ مَرِحلے تھے

(حدائقِ بخشش، حصہ اول، ص ۲۳۵)

اين: ڪيڏانهن. مَتَى: ڪڏهن. كَيْف: ڪيئن. اِلَى: ڪيستائين. سگِ منزل:
پتر جو اهو نشان جيڪو منزل جي خبر ڏي.

شعر جي وضاحت: شبِ معراج، حبيبِ ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
ڪيڏانهن ويا؟ ڪڏهن ويا؟ ڪيئن ويا؟ ڪيستائين ويا؟ انهن سوالن جو
ڪو جواب ڇا ٻڌائي، ڇو جو جتي محبوبِ رحمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شبِ
معراج پهتا، اُتي ڪڏهن ۽ ڪٿي جو تصور ئي نه آهي، ڪيئن ۽
ڪيڏانهن جو نشان ئي نه آهي، ڪو توهان سان گڏ نه آهي، نه ڪو منزل
جو نشان، اهي سڀ ڳالهيون اتان تعلق رکن ٿيون، جيڪو عالم ئي
ڪجهه ٻيو آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! اتي الله رَبُّ الْعَزَّةِ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پياري محبوب
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهو فُربِ خاص عطا فرمايو جيڪو نه ڪنهن کي
مليو نه ملي. جيئن ته سيپاري 27، سُورَةُ النَّجْمِ جي آيت نمبر 8،9،10 ۾ ارشادِ
خُداوندي عَزَّوَجَلَّ آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ ان جلوي
۽ ان محبوب ۾ ٻن هٿن جو فاصلو
رهيو بلڪ ان کان به گهٽ پوءِ
وحي فرمايائين پنهنجي ٻانهي
جي طرف جو ڪجهه وحي
فرمايائين.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ

أَوْ أَدْنَى ۝ فَاَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا

أَوْحَىٰ ۝ (پ 27: النجم: 8-10)

عاشقِ ماہِ رسالت، اعليٰ حضرت ﷺ قصيدہ معراجیہ ۾ ان مبارک گھڙين جي باري ۾ لکن ٿا ته جنهن گھڙي پياري نبي ﷺ الله تعالىٰ عليہ وآلہ وسلم کي قربِ خاص عطا فرمايو ويو، ان وقت ڪهڙو سماءُ هيو، لکن ٿا:

بڙهه اے مُجھ، قريں هو احمد، قريب آسرو مُجھ
 نثار جاؤن يہ کياندا تھی، يہ کياناں تها، يہ کيامزے تھے
 تيارڪ اللہ شان تيري تجھي کوزيبا ہے بے نيازي
 کہیں تووہ جوشِ لَن ترانی کہیں تقاضے وصال کے تھے
 خچر دسے کہدو کہ سر جھکالے گماں سے گزرے گزرنے والے
 پڙے ہیں یاں خود جہت کولالے کسے بتائے کدھر گئے تھے
 اُدھر سے پيہم تقاضے آنا دھر تها مُشکل قدم بڙھانا
 جلال و ہيبت کا سامنا تها جمال و رَحمت اُبھارتے تھے
 بڙھے تو ليکن جھجھکتے ڏرتے حيا سے جھکتے ادب سے رُکتے
 جو قرب انھیں کي رُوش پھ رکھتے تو لاکھوں منزل کے فاصلے تھے
 ويہی ہے اوّل ويہی ہے آخر ويہی ہے باطن ويہی ہے ظاھر
 اُسي کے جلوے اُسي سے ملنے اُسي سے اُس کي طرف گئے تھے

سلامِ رضا ۾ آھي

کس کو دیکھا يہ موسیٰ سے پوچھه کوئی
 آنکھ والوں کي ہمت پھ لاکھوں سلام

سورۃ النجم ۾ ارشاد ٿئي ٿو!

ترجمو ڪنزالايمان: نہ اک ڪنهن
 طرف قري نہ حد کان لنگھي.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿٦٧﴾

(پ 27: النجم: 17)

حضرت امام جَعْفَرُ صَادِقٌ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو ته الله تعاليٰ پنهنجي بانهي کي وحي فرمائي، جيڪا وحي فرمائي، اها وحي بي واسطه وحي هئي جو الله تعاليٰ ۽ ان جي حبيب جي درميان ڪو واسطو نه هو ۽ هي خدا ۽ رسول جي درميان جا راز آهن جنهن تي انهن کان سوء ڪنهن کي آگاهي ناهي. (خزائن العرفان، پ ۲۷، النجر: ۱)

(راز جي ڳالهين کان علاوه) الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ارشاد فرمايو ته جِبْرِيلُ امين جي اها حاجت جنهن جي باري ۾ توسان عرض ڪيو هو اها ڇا آهي؟ پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عرض ڪيو: اي الله عَزَّوَجَلَّ تون ان کي بهتر ڄاڻين ٿو. الله عَزَّوَجَلَّ فرمايو: اي محبوب! مون ان جي حاجت قبول فرمائي پر انهن ماڻهن جي حق ۾ جيڪي تو سان محبت ڪندا، توکي دوست رکندا ۽ تنهنجي صحبت ۾ رهندا آهن. (مدارج النبوة، ۱/۱۶۹)

حُضُورِ اَڪْرَمِ، نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو جو الله عَزَّوَجَلَّ مون تي هڪ ڏينهن ۽ رات ۾ پنجاه (50) نمازون فرض ڪيون، جڏهن آئون حضرت مُوسِي عَلَيْهِ السَّلَامَ جي ويجهو پهتس ته انهن چيو: اوهان جي رب عزوجل اوهان جي امت تي ڇا فرض فرمايو آهي؟ مون چيو هر ڏينهن رات ۾ 50 نمازون فرض فرمايون آهن، حضرت مُوسِي عَلَيْهِ السَّلَامَ چيو: اوهان پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ ڏانهن وڃو تخفيف (گهٽ) جو سوال ڪريو، ڇو جو توهان جي امت پنجاه نمازون نه پڙهي سگهندي، آئون بني اسرائيل کي آزمائي چڪو آهيان، (پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو) مون پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ ڏانهن واپس موٽي ويس ۽ عرض ڪيو:

اي منهنجا رب **عَزَّوَجَلَّ**! منهنجي اُمت تي كجه تخفيف فرما، الله **عَزَّوَجَلَّ** پنج نمازون گهٽ ڪيون، آئون موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** وٽ پهتس ۽ چيو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** پنج نمازون گهٽ ڪري ڇڏيون آهن، حضرت موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** جن چيو توهان جي اُمت ايتريون نمازون به نه پڙهي سگهندي، وجو ۽ وڃي ڪري اڃا ڪمي جو سوال ڪريو، رسولُ الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: حضرت موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** کان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ اچڻ وڃڻ جو سلسلو جاري رهيو (يعني الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه کان هر پيري نمازن ۾ كجه تخفيف ٿي ويندي هئي پر ان جي باوجود حضرت موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** مزيد ڪمي ڪرائڻ جي لاءِ مونکي بيهر الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ موڪليندا رهيا) ايستائين جو (جڏهن صرف پنج نمازون رهجي ويون) الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمايو: اي محمد **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! ڏينهن ۽ رات ۾ هي پنج نمازون آهن ۽ ان ۾ هر نماز جو 10 پيرا ثواب ملندو، تنهنڪري (ثواب جي اعتبار سان) هي 50 نمازون ٿي وينديون. ۽ (مزيد فضل و ڪرم هي آهي ته) جيڪو شخص نيڪ ڪم جي نيٽ ڪري پوءِ اهو نيڪ ڪم نه ڪري سگهي ته ان جي لاءِ (صرف چڱي نيٽ جي وجه سان) هڪ نيڪي لکي ويندي ۽ جيڪڏهن اهو ان نيڪي کي ڪري ڇڏي ته ڏه (10) نيڪيون لکيون وينديون ۽ جيڪو شخص بُري ڪم جو ارادو ڪري ۽ اهو بُرو ڪم نه ڪري ته ان جي نامءِ اعمال ۾ (بُري نيٽ جي جرم ۾) ڪو گناه نه لکيو ويندو. ايستائين جو اهو بُرو ڪم ڪري ڇڏي تڏهن ان جو هڪ گناه لکيو ويندو.

ان کان پوءِ رسولُ الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو پوءِ آئون حضرت موسيٰ **عَلَيْهِ السَّلَام** وٽ پهتس ۽ انهن کي ان احڪامن جي خبر ڏني

ته انهن هن پيري به اهو چيو ته پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** ڏانهن وڃي مزيد تخفيف جو سوال ڪريو، رسولُ الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: مون حضرت مُوسِي **عَلَيْهِ السَّلَام** کي چيو ته (نمازن ۾ ڪمي ڪرائڻ جي ڪري) آئون ايترن دفعه پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ وڃي چڪو آهيان جو هاڻي (ان ڪر جي لاءِ وڃڻ ۾) مونکي حيا اچي ٿي.

(مسلم، ڪتاب الايمان ، باب الاسراء برسول الله ... الخ ، ص ۹۰، حديث ۲۵۹)

قرآن پاڪ جي پندرھين 15 سيپاري ۾ سورہ بني اسرائيل جي پهرين آيت ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي محبوب، دانائي غيوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي هن سفرِ معراج جي ابتدائي حصي جو تذڪرو ڪندي ارشاد فرمايو:

ترجمو ڪنز الايمان: پاڪائي
آهي ان کي جيڪو پنهنجي
پنهنجي کي راتو رات وٺي ويو
مسجد حرام کان مسجد اقصي
تائين.

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ

الْأَقْصَا

(پ 15: بني اسرائيل: 1)

ياد رهي! اسان جي پياري آقا مڪي مدني مصطفي، شبِ اسري جي گهوت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** سفرِ معراج مسجد حرام کان شروع ٿي مسجدِ اقصي تي ختم نه ٿيو هيو بلڪ قرآن و حديث مان ثابت آهي ته نبي ڪريم، رؤفٌ رَحِيمٌ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن معراج شريف جي رات نه صرف ستن آسمانن جو سير فرمايو بلڪ ان کان به وراڻُ **الْوَرَاءِ** (تمام اڳتي) جتي الله **عَزَّوَجَلَّ** چاهيو تشریف کڻي ويا. جيئن ته

أَعْلَى حَضْرَتِ، إِمَامِ أَهْلِ السُّنَّةِ، مَجْدِدِ دِينِ وَ مِلَّتِ، پَرَوَانَهُ شَمَعِ

رسالت، مولانا شاه احمد رضا خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن** فتاويٰ رضويه شريف ۾

شرح همزيه جي حوالي سان نقل فرمائن ٿا: جڏهن حضرت مُوسِي عَلَيْهِ السَّلَامُ
 كي ڪلام جي سعادت عطا ٿي، اسان جي پياري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كي
 اهڙي طرح شبِ اسراءِ ملي ۽ زيادتِ فُرْبِ (فُرْبِ خُداوندي عَزَّوَجَلَّ جي
 گهڻائي) ۽ چشمِ سر (مٿي جي اک) سان ديدارِ الهي ان کان علاوه. ۽
 ڀلا ڪٿي جبلِ طور جنهن تي حضرت مُوسِي عَلَيْهِ السَّلَامُ سان مُناجات ٿي ۽
 ڪٿي مَافُوقُ العَرَشِ (عرش کان به مٿي) جتي اسان جي پياري نبي
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ڪلام ٿيو.

ان ڪتاب جي حوالي سان مزيد فرمائن ٿا ته نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
 پنهنجي جسمِ پاڪ سان بيداري ۾ شبِ اسراءِ (معراج جي رات)
 آسمانن تائين ترقي فرمائي، پوءِ سِدْرَةُ الْمُتَهَيِّجَةِ، پوءِ مقامِ مُسْتَوِي، پوءِ
 عرش ۽ رَقْرَفَ ۽ ديدارِ (الهي عَزَّوَجَلَّ) تائين. (فتاويٰ رضويه، ۳۰/۶۴۶)

البتہ آيتِ مُبارڪ ۾ جنهن حصہ معراج جو بيان ڪيو ويو صرف اهو
 حصو به بذاتِ خود نهايت ئي حيرت انگيز مُعْجِزُو آهي ڇو جو مسجدِ
 حرام ۽ مسجدِ اقصيٰ جي درميان چڱو خاصو فاصلو هو، ان لاءِ ڪنهن
 عام شخص جو مسجدِ اقصيٰ تائين وڃڻ ۽ پوءِ راتون رات واپس به
 اچي وڃڻ ته تمام وڏي ڳالهه آهي هڪ رات ۾ صرف هڪ طرفو فاصلو
 طيءَ ڪرڻ به ناممڪن آهي. جيئن ته صاحبِ رُوحِ الْبَيَانِ حضرت علامه
 اِسْمَاعِيلِ حَقِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا ته اقصيٰ تائين جو ذڪر ان وجہ
 سان ڪيو ويو آهي ته هن زماني ۾ مسجدِ اقصيٰ کان پري ڪا به
 مسجد نه هئي، مڪهءِ مُڪَرَّمَه کان پري اها ئي مسجد هئي، مسجدِ حرام
 و مسجدِ اقصيٰ جي درميان هڪ مهيني کان به وڌيڪ سفر جيترو

فاصلو آهي. (روح البيان، پ ۱۵، بني اسرائيل، تحت الآية: ۱۱۴/۱۵)

جبريل امين عَلَيْهِ السَّلَامَ جي ويجھو صديق

حضرت سَيِّدُنَا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته جَذْنُ اللهِ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن معراج جي رات جبريل امين عَلَيْهِ السَّلَامَ کي ارشاد فرمايو: ”يَا جِبْرِيلُ! إِنَّ قَوْمِي يَتَهَمُونَ وَلَا يُصَدِّقُونَ“، يعني اي جبريل! منهنجي قوم مون تي تهمت لڳائيندي ۽ اها منهنجي تصديق نه ڪندي.“ حضرت سَيِّدُنَا جبريل امين عَلَيْهِ السَّلَامَ جن عرض ڪئي: ”إِنَّ اتَّهَمَكَ قَوْمُكَ فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ يُصَدِّقُكَ وَهُوَ الصِّدِّيقُ“، يعني جيڪڏهن توهان جي قوم توهان تي تهمت لڳائيندي ته ڇا ٿيو ابوبڪر (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) ته توهان جي تصديق ڪندا ڇو جو اهي صديق آهن.

(المعجم الاوسط للطبراني، الحديث: ١٤٨، ١٤٣، ١٤٤، ج ٥، ص ٢٢٦ ملخصاً)

آخرڪار ايئن ئي ٿيو جو جَذْنُ شَبِّ مَعْرَاجِ جي صبح حَطِيمِ ڪعبه جي ويجھو بيهي ڪري اسان جي آقا و مولِي، شَبِّ اسري جي گهوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ماڻهن جي سامهون ان سهڻي معراج جو ذڪر ڪيو ته اهلِ ايمان جو ايمان ته وڌيڪ مضبوط ڀر منافقن ۽ مشرڪن جي پيرن هيٺان زمين ڪري وئي ته هڪ رات ڀر ايترو وڏو سفر ڪيئن ٿي ڪري ورتو.

اڪيون پوري تصديق ڪرڻ واري ذات

مشرڪ ڊوڙيندا حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ پهتا ۽ چوڻ لڳا: ”هَلْ لَكَ إِلَى صَاحِبِكَ يَزْعُمُ أَنَّهُ أَسْرَى بِهِ اللَّيْلَةَ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدَسِ؟“ يعني ڇا توهان ان ڳالهه تصديق ڪريو ٿا؟ جيڪا توهان جي دوست ڪئي آهي ته

انهن راتون رات مسجد حرام کان مسجد اقصي جو سير ڪيو؟“ پاڻ
 رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو: ”أَوْ قَالَ ذَلِكَ؟ يَا حُضُورَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
 واقعي هي بيان فرمايو آهي؟ انهن چيو جي ها. “پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن
 فرمايو: ”لَيْنُ قَالَ ذَلِكَ لَقَدْ صَدَقَ يَعْنِي جِيڪڏهن سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 جن اهو ارشاد فرمايو آهي ته يقيناً سچ فرمايو آهي. انهن چيو:
 ”أَوْ تَصَدَّقَهُ اللهُ ذَهَبَ اللَّيْلَةَ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدَسِ وَجَاءَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ؟“ يعني ڇا توهان
 ان حيران ڪندڙ ڳالهه جي به تصديق ڪريو ٿا ته اهي اڃ رات بيت
 المقدس ويا ۽ صبح ٿيڻ کان پهرين واپس به اچي ويا؟ توهان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ
 جن فرمايو: ”نَعَمْ! إِنَّ لِأَصْدِيقِهِ فِيمَا هُوَ أَبْعَدُ مِنْ ذَلِكَ أَصْدِيقَهُ بِخَبَرِ السَّمَاءِ فِي عَدْوَةٍ أَوْ
 رَوْحَةٍ جِي ها! آئون ته حُضُورِ أَكْرَمَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون آسماني خبرن
 جي به صبح و شام تصديق ڪندو آهيان. يقيناً اهي ته ان کان وڌيڪ
 حيران ڪندڙ ۽ تَعَجُّبُ ڪرڻ وارين ڳالهيون هونديون آهن.“ بس ان
 واقعي کان پوءِ اوهان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ صديق مشهور ٿي ويا.

(المستدرک علي الصحيحين، کتاب معرفة الصحابة، ذکر الاختلاف... الخ، الحديث: ٤٥١٥، ج ٤، ص ٢٥)

ڪجهه ڪينو رڪنڌڙ ماڻهن سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ان عظيم
 معجزِي ڪي ڪوڙو ثابت ڪرڻ جي لاءِ طرح طرح جا سُوالاٽ ڪرڻ شروع
 ڪري ڇڏيا. جيئن ته

حديثِ پاڪ ۾ آهي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو:

فُرَيْشٌ تَسْأَلُنِي عَنْ مَسْرَأِي، فُرَيْشٌ مَوْنٌ كَانُ مِنْهَجِي سَفَرِ مَعْرَاجِ جِي متعلق

سوال ڪري رهيا هئا. فَسَأَلْتَنِي عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ بَيْتِ الْبَقْدَسِ لَمْ أُثْبِتْهَا، ته انهن مون کان بيت المقدس جي اهڙين شين جي متعلق سوال ڪيا، جنهن کي (غير ضروري هئڻ جي وجه سان) مون ياد نه رکيو هو. فَكُرِبْتُ كُرْبَةً مَّا كُرِبْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، مون کي ان ڳالهه جو ايتري قدر ڏک ٿيو جو ان کان پهرين ايتري قدر غمگين نه ٿيو هئس، فَرَفَعَهُ اللهُ لِي أَنْظُرَ إِلَيْهِ مَا يَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْبَأْتُهُمْ بِهِ، ته الله عَزَّوَجَلَّ بيت المقدس کي منهنجي خاطر کڻي ورتو ۽ آئون ان کي ڏسڻ لڳس، فَرِيَشُ مَوْنِ كَانِ جَنُهْنِ جَنُهْنِ شَيْءٍ جِي بَارِي ۾ پڇندا ويا، آئون انهن کي ٻڌائيندو ويس.

(مسلم، ڪتاب الايمان، باب الاسراء برسول الله ... الخ، ص ۱۰۶، حديث ۲۷۸)

مُفَسِّرُ شَهِيرِ حَكِيمِ الْأُمَّتِ مَفْتِي أَحْمَدِ يَارْ خَانِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْمَعَانِ مڪي جي مشرڪن جي انهن سوالن جي باري ۾ ارشاد فرمائين ٿا ته اهي سوال به لَايَعْنِي (فُضُول) هئا. مثلاً هي ته بيت المقدس جا ٿنڀا ڪيترا آهن. سيڙهيون ڪيتريون آهن، منبر ڪنهن طرف آهي ۽ ظاهر آهي ته هي شيون بار بار ڏسڻ سان به ياد نه رهنديون آهن ته هڪ ڀيري ڏسڻ سان ڪيئن ياد رهن ها. ڪافرن اهو چيو ته عرش ۽ ڪرسي جو ڳالهيو جِيڪي توهان بيان ڪري رهيا آهيو، ان جي ته اسان کي خبر ناهي، بيت المقدس اسان ڏٺو آهي، اتي جون نشانين توهان اسان کي ٻڌايو، ان لاءِ رَبِّ عَزَّوَجَلَّ ان معراج جا به حصا ڪيا (هڪ مسجد حرام کان) بيت المقدس تائين، پوءِ (بيو) اتان کان عرش کان اڳيان تائين ته جيئن

ماڻهو ان (پهرين) حصءَ معراج جا گهڻيون دليلون معلوم ڪري وٺن. (ان لاءِ جڏهن بيت المقدس جي ڪيفيت پڇي وئي ته) نبی ڪريم ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪجهه ڏسڻ تي، ڇو جو جيڪڏهن حضور ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بيت المقدس ۾ داخل ٿيا هئا پر اوهان ان جي ڪيفيت جي متعلق گهري نظر نه فرمائي هئي، ان کان علاوه اها رات به اونداه واري رات هئي. الله تعاليٰ حضرت جبرائيل امين عَلَيْهِ السَّلَامَ کي حڪم فرمايو ته انهن پنهنجن پرن تي بيت المقدس کي کڻي ورتو ۽ مکءُ مُڪَرَّم ۾ حضرت عقيل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي گهر جي ويجهو رکي ڇڏيو، پاڻ ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي ڏسندا ويا ۽ انهن جي سؤالن جا جواب ڏيندا ويا. (ياد رهي ته) بيت المقدس کي کڻي ڪري پاڻ سڳورن ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ عاليه ۾ حاضر ڪرڻ هي سندن جو معجزو آهي، جهڙي طرح بلقيس جو تخت کڻي ڪري دربار ۾ حاضر ڪرڻ) حضرت سُلَيْمَان عَلَيْهِ السَّلَامَ جو مُعْجَزُو آهي.

(سيرة سيد الانبياء، ص ۱۳۱)

بهرحال پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جڏهن بيت المقدس جي باري ۾ مڪي جي مشرڪن جي طرف کان پڇيا ويندڙ سڀ سؤالن جا جواب عطا فرمايا ۽ ڇو جو اهي ته حضور اڪرم، نُورِ مُجَسَّم ﷺ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ان عظيم مُعْجَزِي تي ايمان آڻڻ جي بجائي ان کي عقل جي ڪسوٽي تي رکي رهيا هئا بلڪ پنهنجي بغض و ڪيني جي وجه سان ان عظيمُ الشان مُعْجَزِي کي ڪوڙو ثابت ڪرڻ جي لاءِ سنپريل هئا، بيت المقدس جون نشانيون پڇڻ ۽ ان تي هارائڻ جي باوجود به پنهنجي هٿ ڌرمي کان باز نه آيا ۽ امتحان جي ارادي سان ان قافلي جي

باري ۾ سوال ڪرڻ لڳا جيڪي مڪءَ مڪرم کان تجارت جي ارادي سان شام جي طرف ويو هو.

حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن انهن کي ٻڌايو ته اهو قافلو مڪي شريف ۽ شام جي درميان فلان جڳهه تي مليو هو، اُن ۾ ايتري تعداد ۾ پنڌ ماڻهو هئا ۽ ايترا اُن آهن. انهن وري اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان سوال ڪيو ته اهي شام کان واپسي تي ڪنهن ڏينهن مڪءَ مڪرم ۾ داخل ٿيندو؟ ته پاڻ انهن کي جواباً ارشاد فرمايو ته اربع جي ڏينهن هن مهيني فلان تاريخ مڪءَ مڪرم ۾ داخل ٿيندو، انهن جي اڳيان اڳيان خاڪي رنگ جو اُن هوندو جنهن جي پلاڻ (ڪجائو) جي هيٺان تات ڪارو هوندو ۽ ان تي ٻه (2) پوريون لڏيل هونديون، حُضُور اڪرم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جهڙي طرح فرمايو هو، اهڙي طرح ٿيو، اوهان جي معجزن جي ظُهور تي مشرڪ شرمندو ٿي ويا پر ايمان نه آندا آهن.

(سيرة سيد الانبياء، ص ۱۳۱)

شبِ معراج جا مشاهدات

شبِ معراج، حبيبِ ڪبريا، محمد مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪروڙين عجائبات ملاحظه فرمايا، جنّت ۾ تشریف کڻي ويا، پنهنجي اُمتين جا جنتي محلات وغيره ملاحظه فرمايا، جهنم کي ڏٺو ۽ جهنمين دردناڪ عذابن کي ڏٺو، پوءِ ان مان ڪجهه امت جي ترغيب ۽ ترهيب جي لاءِ بيان فرمايو ته جيئن اُمتي جهنمين جا دردناڪ عذابن کي ٻڌي ڪري مزيد عملن جي ذريعي جهنم کان بچڻ جي تدبيرون ۽ جنت جون ناختم ٿيڻ وارين نعمتن جو ٻڌي ڪري اُمتي ان نعمتن کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري، اچو ته! ڪجهه واقعات ۽ مشاهدات مختصر طور تي ٻڌون: شبِ اسري جي گهوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: مون شبِ معراج

جنت جي دروازي تي لکيل ڏٺو: ”صَدَقِي جو ثواب 10 گُنا ۽ قرض جو 18 گُنا آهي“، موتين سان تيار ٿيل گنبد جيان خيما ملاحظه فرمايا جيڪي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت جي امام ۽ مؤذنن جي لاءِ آهن، ڪجهه بلند ۽ بالا محلات ملاحظه فرمايا جيڪي غصي کي پيئڻ وارا ۽ عفو و درگذر (يعني معاف) ڪرڻ وارن جي لاءِ آهن، ريشم جي پردن سان سينگاريل هڪ محل ملاحظه فرمايو جيڪو اميرُ المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي لاءِ آهي، جنت جي سير جي دوران حضرت سيدنا بلال حبشي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي پيرن جي آواز سماعت فرمائي، شبِ معراج جنتي حورن بارگاهر رسالت (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ۾ سلام پيش ڪيو، شبِ معراج هڪ اهڙي شخص وٽان گذر ٿيو جيڪو نور سان ڍڪيل هو، هي اهو خوشنصيب هو جو دنيا ۾ جنهن جي زبان الله تعاليٰ جي ذڪر سان تر رهندي هئي، ان جي دل مسجد سان لڳل رهندي هئي، هي ڪڏهن پنهنجي والدين کي بُرو پلو چوڻ يا انهن جي بي عزتي ڪرڻ جو سبب نه ٿيو.

شبِ معراج جيڪي سزا جا انتهائي دردناڪ عذاب ڏنا انهن ۾ هي به ڏٺو ته ڪجهه ماڻهون جون ڇاڙيون ڪوليون پئي ويون ۽ انهن جو گوشت کڻي ڪري رت سان گڏ انهن جي منهن ۾ وڌو وڃي پيو، هي اهي بدنصيب ماڻهو آهن جيڪي ماڻهن جون غيبتون ڪندا هئا، ماڻهن جا عيب تلاش ڪندا هئا، ڪجهه اهڙا مردن ۽ عورتون جي قريبن کان اوهان جو گذر ٿيو جيڪي پنهنجون ڇاتين سان لٽڪايل هئا، هي اهي بدنصيب هئا، جيڪي منهن تي عيب لڳائيندا هئا ۽ غيرموجدگي ۾ بُرائي ڪندا هئا، معراج جي رات، سرور ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهڙن ماڻهن کي به ڏٺو جن جا پيت گهرن وانگر وڏا وڏا هئا ۽ ان جي پيت جي اندر نانگ کان ٻاهر نظر اچي

رهيا هئا، هي بد نصيب سُود خور (يعني وياج کائڻ وارا هئا)، شبِ معراج سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهڙن ماڻهن جي ويجهو تشریف کڻي آيا جن جا مٿا پٿرن سان چٽجي رهيا هئا هي اُي بدنصيب هئا جنهن جا مٿا نماز سان ڳرا ٿي ويندا هئا، امت جا خطيبن ۽ پنهنجي چئي تي عمل نه ڪرڻ وارن ۽ قرآن پڙهي ان تي عمل نه ڪرڻ وارن کي ڏٺو انهن جا چپ باه جي ڪينچين سان لڳاتار ڪٽجي رهيا هئا، معراج جي رات، دوزخ ۾ ڪجهه ماڻهن کي باه جي شاخن سان لتڪيل ڏٺو، هي اُهي بدنصيب هئا، جيڪي دنيا ۾ والدين (يعني ماءُ پيءُ) کي گاريون ڏيندا هئا، بد ڪاري ڪرڻ واري ۽ پوءِ اولاد کي قتل ڪرڻ وارين عورتن کي ان حال ۾ ڏٺو جو انهن کي ڇاتين ۽ پيرن سان لتڪايو ويو هو. يتيمن جو مال کائڻ وارن کي ان حال ۾ ڏٺو جو سندن چين کان پڪڙي باه جا وڏا وڏا پٿر انهن جي منهن ۾ وڌا پيا وڃن ۽ اهي پٿر انهن جي هيٺان نڪري رهيا هئا، زڪوات ادا نه ڪرڻ وارن کي ان حال ۾ ڏٺو جو اهي چوپاين جيان جهٽم جا زهريلو ٻوٽا ۽ جهٽم جا گرم گرم پٿر ڳڙڪائي رهيا هئا.

ڪري وٺ توبه.....!

منا منا اسلامي پائرو! ٿورو انهن عذابن تي غور ڪيو ۽ پوءِ پنهنجي هيٺائي ۽ ڪمزوري کي ڏسو، آه! اسان جي ڪمزوري جو ته اهو حال آهي، جو هلڪو مٿي جو سور يا بخار تڙپائي ڇڏيندو آهي ته پوءِ آخرت جا هي دردناڪ عذاب ڪيئن برداشت ڪري سگهجن ٿا، ان لاءِ اڃا وقت آهي ڊڄي وڃون ۽ جيڪي فرض هئڻ جي باوجود زڪوات ادا نٿا ڪن يڪدم توبه ڪريون ۽ جيترن سالن جي زڪوات باقي آهي، حساب

ڪري جلد از جلد ادا ڪري ونون هت جيڪڏهن هي موقعو هت مان
نڪري ويو ۽ توبه کان پهرين موت اچي پهتو ته پوءِ موقعو نه ملندو.

ڪر لے توبه رب کی رحمت ہے بڑی

قبر میں ورنہ سزا ہوگی سڑی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

ڪتاب ”فيضانِ معراج“ جو تعارف

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان معجزِي ڪي عام ڪرڻ
جي لاءِ تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ
اسلامي جي مجلس المدينه العلميه هڪ ڪتاب بنام ”فيضانِ معراج“
ترتيب ڏنو. جنهن ۾ مڪمل واقعه معراج، ان جي متعلق آياتِ
مبارڪه، احاديثِ طيبه ۽ ان مان حاصل ٿيڻ وارن مدني ڪُن سان گڏ
واقعه معراج ۾ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي مشاهدات جو تذڪرو
به ڪيو ويو آهي. ان ڪتاب جي مطالعي سان عشقِ رسول ۾ اضافي
سان گڏوگڏ اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ معلومات جو وڏو خزانو هت ايندو. تمام
اسلامي ڀائرن کي مدني التجا آهي ته ان ڪتاب کي خريد فرمائي ڪري
ضرور بالضرور ان جو مطالعو فرمايو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مجلسِ اُبي تي جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! انساني زندگي ترقي جون منزلون طيء ڪندي
اڄ جنهن دؤر مان گذري رهي آهي، ان ۾ ڪمپيوٽر ۽ انٽرنيٽ جو

کردار وڏو اهم آهي. في زمانہ انفارميشن ٽيڪنالوجي ڪنهن نہ ڪنهن صورت ۾ زندگي جي هر شعبي تي اثر انداز آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اصلاح اُمت جي لاءِ دنيا ۾ اسلام جون بهارون لٽائڻ جي لاءِ ڪيتريون ئي مجلسون ۽ شعبه قائم ڪيا، انهن ۾ هڪ شعبو ”مجلس آئي تي“ به آهي، جنهن جو ڪم انفارميشن ٽيڪنالوجي جي ذريعي دنيا ۾ جي ماڻهن کي اسلام جي مهڪندڙ مهڪندڙ مدني گل پيش ڪرڻ آهي، مجلس آئي تي جي نمايان ڪمن ۾ اعليٰ حضرت **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي شهرهءَ آفاق فتاويٰ رضويه شريف اور ترجمہ قرآن ڪنز الايمان جو سافت ويئر جي شڪل ۾ پيش ڪرڻ به آهي جيڪو تعريف جي لائق آهي، مجلس توقيت جي تعاون سان هڪ اهڙو سافت ويئر به متعارف ڪرايو آهي جيڪو ڪمپيوٽر ۽ موبائل وغيره تي نمازن جو درست اوقات جي نشاندهي ۾ حد درجه مفيد آهي. المدينه لائبريري سوفٽ ويئر جي ذريعي ٻه سو (200) کان وڌيڪ ڪتابن جو باساني مطالعو ڪري سگهجي ٿو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مجلس آئي تي جا تيار ڪيل هي تمام سافت ويئرز مڪتبه المدينه کان سي ڊيز جي صورت ۾ به حاصل ڪري سگهجن ٿا.

اللہ ڪرم ايا ڪرے تجھ پہ جہاں میں
اے دعوتِ اسلامي تری دھوم مچی ہو

ٻارنهن مدني ڪمن ۾ حصو وٺو

مزید علمِ دين حاصل ڪرڻ جي لاءِ ۽ ستن تي عمل ڪرڻ ۽ پوري دنيا ۾ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جا 12

مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي حصو وٺو. ان 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفته وار اجتماع“ به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ واري هفته وار سنڌن پريا اجتماعات تلاوتِ قرآن، نعتِ رحمتِ عالميان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**، سنڌن پريا بيان، رقت انگيز دعائون، ذڪر و درود، صلاة و سلام جي مدني ڳلن ۽ علمِ دين جي ڳلڏستن سان سينگاريل هوندا آهن ۽ يقيناً ان طرح جي اجتماعن ۾ شرڪت ڪرڻ اجر و ثواب ۽ برڪتن کي حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي. هفته وار سنڌن پريو اجتماع جو آغاز بعد نمازِ مغرب سورةِ ملك جي تلاوت سان ٿيندو آهي، تلاوتِ قرآنِ مجيد کان پوءِ نعتِ شريف پڙهي ويندي آهي، سنڌن پريپ بيان به ٿيندو آهي، هفته وار سنڌن پري اجتماع ۾ ”ذڪرُ الله“ به ڪرايو ويندو آهي. ذڪر کان پوءِ دُعا به ٿيندي آهي، جنهن جي برڪت سان نه ڄاڻي ڪيترا ئي بدڪردار باڪردار بڻجي ويندا آهن.

اچو ته هڪ مدني بهار توهان کي ٻڌايان.

بي پرواهي جو شڪار هڪ نوجوان

هفته وار سنڌن پري اجتماع جي برڪت جو اندازو ان مدني بهار مان لڳايو، جيئن ته ملتان روڊ (مرڪز الاولياءِ لاهور) جي هڪ اسلامي پاءُ ڪجهه هن طرح جي تحرير موڪلي ته آئون لاپرواهه ۽ شوخ طبيعت جو مالڪ هئس، مستي ۾ مست، دنيا جي محبت جي نشي ۾ ڏٺ، گناهن ۽ غفلتن جي وادين ۾ ڳم هئس، تفن وڃائي ڪري ٻارن وارا گيت

ڳائڻ ۽ قوالين جون نقلون لاهڻ جي معاملي ۾ پوري خاندان ۾ مشهور هئس. شادي ۽ ٻين تقريبن ۾ مزاحيه لطيفا ۽ فلمي غزلون ٻڌائڻ، گانا ڳائڻ، بي ڍنگي انداز ۾ ناچ ڏيکارڻ ۽ طرح طرح جي نخرن سان ماڻهن کي کلائڻ منهنجو پسنديدو مشغلو هو، اسڪول جو زمانو هو، هڪ باعمام اسلامي پيءُ اڪثر منهنجي وڏي پيءُ سان ملڻ ايندا هئا. هڪ ڏينهن پيءُ منهنجو تعارف ڪرايو ته انهن مون کي تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي هفتي وار سڻتن پري اجتماع جي دعوت پيش ڪئي. مون انهن جي دعوت تي خميس جي ڏينهن هفتي وار سڻتن پري اجتماع ۾ وڃي پهتس، مون کي تمام سٺو لڳو، اهڙي طرح مون پابندي سان ويڃڻ شروع ڪيو ۽ ٻين ڪلاس فيلوز کي به دعوت پيش ڪئي جنهن تي اهي اچڻ لڳا. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مون نمازن جي پابندي شروع ڪري ڇڏي، آهسته آهسته عمamu شريف به سجائي ورتو، جنهن تي گهر جا ڪجهه افراد سختي سان مخالفت ڪئي ايستائين جو اڪثر دفعا **مَعَاذَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** چڪي ڪري لاتو ويندو هو. درس ڏيڻ کان روڪيو ويندو هو، زلفون رکيون ته گهر وارن زبردستي ڪٽرائي ڇڏيون، ڏاڙهي نڪتي نه هئي پر سجائڻ جي نيت ڪري ڇڏي هئي، ان تمام آزمائشن جي باوجود ماحول جي ڪشش ۽ عاشقانِ رسول جو چڱو سلوڪ مون کي دعوتِ اسلامي جي قريب کان قريب تر ڪندو ويو. مڪتبه المدينه کان جاري ٿيندڙ سڻتن پري بيانات

جون ڪيسٽون ٻڌڻ سان تسلي ٿيندي ۽ حوصلو ملندو هو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ**
 آهسته آهسته گهر ۾ به مدني ماحول بڻجي ويو. اهي گهر وارا جيڪي
 ستنن پري اجتماع ۽ مدني قافلي ۾ سفر جي اجازت نه ڏيندا هئا انهن
 مونڪي يڪمشت ٻارنهن مهينا سفر جي اجازت ڏئي ڇڏي. گهر ۾ اسلامي
 پيڻن جو اجتماع شروع ٿي ويو. والد صاحب ڏاڙهي سڄائي ورتي. هي
 بيان ڏيڻ وقت **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي
 تحريڪ دعوتِ اسلامي جي هڪ ”مجلس“ جي ذم داري مليل آهي.

(غيبت جون تباه ڪاريون، بتغير قليل)

گو گلو ڪار هو، قافلي ۾ چلو

گر چه فنڪار هو، قافلي ۾ چلو

فضل غفار هو، قافلي ۾ چلو

غلد در ڪار هو، قافلي ۾ چلو

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!